

յայտնի է թէ նուիրական պարտականութիւն նկու եւ անարդար պիտի ըլլար չիշել թէ մը կը համարուի ամերիկացի սպանողին համար եւ որ միայն պիտի կարենար թոյլ տալ բարձր աշխատավարձերու չարունակումը:

Կը տեսնուի ուրեմն թէ անտեսական տաղնապի չըջանի մը մէջ չէ որ բարձր աշխատավարձերու վարդապետութիւնը կրնայ ամենավաղը բազմի իսկ ունենալ հետեւորդներ գրտ-

նելու եւ անարդար պիտի ըլլար չիշել թէ միշտ «Նորադոյն Տնտեսական Փոփոխութեանց Ամերիկեան Հոշակաւոր Յանձնաժողովն» է (commission américaine des changements économiques récents) որ այս խոստովանութիւնը բանաձեւած է:

ԳՐԻԳՈՐ ԽԵՐԵԱՆ

Փարիզ

Տ Ր Տ Մ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Աշնային գորշ ծառերուն տակ տրամագին,
Ես կը քալեմ ուխտաւորի մը նըման
Որ ա'լ չունի պաշտելու կուռք ու խորան,
Ու կը սպառի հոգւոյս մէջ յո'յսը յետին:

Մէկ մէկ կ'իյնան ծառերէն վար տերեւներ,
Կ'իյնան ինչպէս յուշերն ապրած օրերուն,
Ինչպէս կ'իյնայ գիշերը լուռ եւ անյոյս՝
Պարուրելով բոլոր գոյներն ու ձեւեր:

Պատանքեր ե՛մ արդէն վերջին ըղձանքս ալ՝
Որ կը պահէր զիս դեռ կեանքի վերելքին
Ու երազներս որ մի առ մի կը լըճուին...:

Այսօր հոգւոյս մեռելոցի գիշեր է,
Բայց, պարտասուն՝ բիւրաւոր դառն յուշերէ,
Ա'լ անկարող եմ ես բոլո՛րը սրգալ...:

Ա. ՍԵՄԱ